

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1795

od 20. studenoga 2018.

**o utvrđivanju postupka i kriterija za primjenu testa ekonomske ravnoteže na temelju članka 11.
Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (¹), a posebno njezin članak 11. stavak 4. drugi podstavak,

budući da:

- (1) Direktivom 2012/34/EU kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2016/2370 (²) otvoreno je tržiste za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika s ciljem dovršavanja jedinstvenog europskog željezničkog prostora. To može utjecati na organizaciju i financiranje usluga željezničkog prijevoza putnika koje se pružaju na temelju ugovora o javnim uslugama. Države članice mogu u svoje zakonodavstvo uvesti mogućnost odbijanja pristupa infrastrukturnim slučajevima u kojima bi ekonomska ravnoteža takvih ugovora o javnim uslugama bila ugrožena novim uslugama željezničkog prijevoza putnika otvorenog pristupa.
- (2) S druge strane, takve usluge, ovisno o njihovim posebnim svojstvima, kao što su kvaliteta, vremenski raspored, odredišta za koja se pružaju i ciljani korisnici, možda se ne natječu s javnim uslugama i tako imaju ograničen utjecaj na ekonomsku ravnotežu ugovora o javnim uslugama. Nadalje, mogu postojati pozitivni mrežni učinci za operatere javne usluge, neto koristi za putnike ili šire društvene koristi koje treba uzeti u obzir.
- (3) Stoga je potrebno uravnotežiti legitimne interese operatera koji izvršavaju ugovor o javnim uslugama i nadležnih tijela s jedne strane, i glavne ciljeve za dovršenje jedinstvenog Europskog željezničkog prostora te iskoristavanje širih socijalnih koristi, s druge strane. Testom ekonomske ravnoteže trebala bi se postići ravnoteža između tih suprotstavljenih interesa.
- (4) Uredbom (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća (³) utvrđuje se da se operaterima kao nagrada za ispunjavanje obveza pružanja usluga željezničkog prijevoza putnika mogu dodjeliti finansijska naknada ili isključiva prava, ili oboje. Međutim, dodjela isključivih prava željezničkim prijevoznicima ne bi trebala imati za posljedicu zatvaranje domaćih tržista željezničkog prijevoza putnika.
- (5) Takva isključiva prava ne bi trebala isključivati pravo pristupa drugih željezničkih prijevoznika, osim ako test ekonomske ravnoteže pokaže da bi, uzimajući u obzir vrijednost isključivih prava, nova usluga željezničkog prijevoza putnika imala znatan negativan utjecaj na profitabilnost usluga koje se obavljaju u okviru ugovora o javnim uslugama ili neto trošak njihova pružanja za nadležno tijelo, ili oboje, ovisno o aranžmanima za podjelu rizika predviđenima u ugovoru o javnim uslugama.
- (6) Treba provesti test ekonomske ravnoteže samo u pogledu usluga željezničkog prijevoza putnika koje se ne pružaju u okviru ugovora o javnim uslugama i koje su potpuno nove ili podrazumijevaju znatnu izmjenu postojeće usluge. Taj pojam obuhvaća i komercijalne usluge koje pruža isti operater koji izvršava ugovor o javnim uslugama.
- (7) Regulatorno tijelo trebalo bi procijeniti bi li se predložena izmjena usluge željezničkog prijevoza putnika trebala smatrati znatnom. Povećanje učestalosti ili broja zaustavljanja može se smatrati znatnom izmjenom. Promjena cijena ne bi se trebala smatrati znatnom izmjenom, osim ako nije u skladu s uobičajenim tržišnim ponašanjem te, prema potrebi, s poslovnim planom koji je dostavljen regulatornom tijelu u trenutku obavljanja prethodnog testa ekonomske ravnoteže.

(¹) SL L 343, 14.12.2012., str. 32.

(²) Direktiva (EU) 2016/2370 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o izmjeni Direktive 2012/34/EU u pogledu otvaranja tržista za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika i upravljanja željezničkom infrastrukturom (SL L 352, 23.12.2016., str. 1.).

(³) Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70, SL L 315, 3.12.2007., str. 1.

- (8) Odluka regulatornog tijela trebala bi uključivati procjenu neto koristi za korisnike koje proizlaze iz nove usluge željezničkog prijevoza putnika u kratkom i srednjem roku te bi trebala uzeti u obzir tehničke informacije koje pruža upravitelj infrastrukture o relevantnim zahtjevima u pogledu infrastrukture i o očekivanim učincima na izvedbu mreže te optimalno korištenje kapacitetom svih podnositelja zahtjeva.
- (9) Regulatorno tijelo trebalo bi imati pravo i na ocjenjivanje vjerojatnog učinka nove usluge prijevoza putnika te procjenu bi li takav učinak bio znatan i time ugrozio ekonomsku ravnotežu postojećih ugovora o javnim uslugama.
- (10) Kako bi se spriječilo prekidanje nove usluge željezničkog prijevoza putnika nakon njezina početka rada i kako bi se toj novoj usluzi osigurala pravna sigurnost u pogledu mogućnosti rada, razdoblje za traženje testa ekomske ravnoteže trebalo bi biti ograničeno i povezano s vremenom podnositeljeve obavijesti o namjeri da pokrene novu uslugu željezničkog prijevoza putnika.
- (11) Kako bi bio prihvatljiv, zahtjev za test ekomske ravnoteže treba sadržavati dokaze o tome da nova usluga neće ugroziti ekonomsku ravnotežu ugovora o javnim uslugama.
- (12) Kako bi se osigurala pravna sigurnost za sve uključene strane i upravitelju infrastrukture omogućilo da obrađuje zahtjeve za kapacitet u skladu s postupkom utvrđenim u odjeljku 3. poglavla IV. Direktive 2012/34/EU, regulatorno tijelo trebalo bi donijeti odluku o ekonomskoj ravnoteži u unaprijed utvrđenom vremenskom okviru, a u svakom slučaju prije roka za primitak zahtjeva za kapacitet, koji je postavio upravitelj infrastrukture u skladu s točkom 3. Priloga VII. Direktivi 2012/34/EU.
- (13) Međutim, ako se u trenutku primitka obavijesti podnositelja zahtjeva provodi konkurentno nadmetanje za ugovor o javnim uslugama te je zatražen test ekomske ravnoteže, regulatorno tijelo može odlučiti suspendirati razmatranje zahtjeva za novu uslugu željezničkog prijevoza putnika tijekom ograničenog razdoblja do dodjele novog ugovora o javnim uslugama. Suspenzija bi trebala trajati najviše 12 mjeseci od primitka obavijesti podnositelja zahtjeva ili do zaključenja natječajnog postupka, ovisno o tome što nastupi prije.

Tim posebnim odredbama ne dovodi se u pitanje primjena ove Uredbe na ugovor o javnim uslugama koji je u tijeku u trenutku obavijesti podnositelja zahtjeva. U tim okolnostima i ako se testom ekomske ravnoteže postojećeg ugovora o javnim uslugama dokaže da se pristup može dodijeliti, takav bi pristup trebao biti vremenski ograničen do isteka postojećeg ugovora o javnim uslugama.

- (14) Ekomska ravnoteža ugovora o javnim uslugama trebala bi se smatrati ugroženom ako bi predložena nova usluga imala znatan negativan utjecaj na razinu dobiti za operatera javne usluge i/ili bi pružanje tih usluga podrazumijevalo znatno povećanje neto troška za nadležno tijelo.
- (15) Pri procjeni je li učinak znatan, regulatorno tijelo trebalo bi uzeti u obzir određene kriterije, npr. bi li nova usluga ugrozila održivost i kontinuitet javne usluge, bilo zbog toga što izvršenje ugovora o javnoj nabavi ne bi bilo ekonomski održivo za operatera javne usluge ili zbog toga što bi to dovelo do znatnog povećanja neto troška za nadležno tijelo.
- (16) Osim ekomske analize, regulatorno tijelo trebalo bi procijeniti i uzeti u obzir neto koristi za korisnike u kratkom i srednjem roku te učinke na izvedbu mreže i korištenje kapaciteta na mreži. Regulatorno tijelo trebalo bi uzeti u obzir tehničke informacije koje pruža upravitelj infrastrukture o relevantnim zahtjevima u pogledu infrastrukture, o očekivanim učincima na izvedbu mreže te optimalno korištenje kapacitetom svih podnositelja zahtjeva.
- (17) Ekomska analiza trebala bi biti usmjerena na utjecaj predložene nove usluge na ugovor o javnim uslugama u cjelini, uključujući usluge na koje postoji konkretni utjecaj, tijekom cijelog njezina trajanja, uzimajući u obzir vrijednost svih postojećih isključivih prava koja su mogla biti dodijeljena. Ni jedan unaprijed utvrđeni kvantificirani prag u pogledu štete ne bi se trebao primjenjivati strogo ili izdvojeno, a u nacionalnom zakonodavstvu ne bi trebalo utvrditi takve pragove. Procjena bi se trebala temeljiti na objektivnoj metodologiji koju regulatorno tijelo donese uzimajući u obzir specifičnosti željezničkog prijevoza u predmetnoj državi članici.
- (18) Ako regulatorno tijelo zaključi da bi nova usluga željezničkog prijevoza putnika ugrozila ekonomsku ravnotežu ugovora o javnim uslugama, u svojoj bi odluci trebalo navesti, ako je to potrebno, moguće promjene nove usluge

željezničkog prijevoza putnika kojima bi se omogućila dodjela pristupa. Regulatorno tijelo može izdati preporuke nadležnom tijelu u vezi s drugim mogućim uvjetima kojima bi se omogućila dodjela pristupa, posebno s obzirom na njegovu analizu neto koristi za korisnike koji proizlaze iz nove usluge željezničkog prijevoza putnika.

- (19) Ako se zahtjev za pristup odnosi na novu uslugu željezničkog prijevoza putnika kako je definirana u članku 3. stavku 36. Direktive 2012/34/EU, a objektivna ekonomska analiza regulatornog tijela pokazuje da bi nova usluga prijevoza putnika imala znatan negativan utjecaj na ekonomsku ravnotežu ugovora o javnim uslugama, regulatorno tijelo trebalo bi utvrditi uvjete koji bi omogućili dodjelu pristupa u skladu s člankom 11.a Direktive 2012/34/EU.
- (20) U svim aktivnostima povezanim s testom ekonomske ravnoteže regulatorna tijela ne bi trebala otkrivati povjerljive ili poslovno osjetljive informacije koje prime od uključenih strana. Osobito bi trebala redigirati takve informacije u odluci koja se treba objaviti. Sve odluke regulatornih tijela, uključujući odluke o povjerljivoj prirodi primljenih informacija, podliježu sudskoj kontroli u skladu s člankom 56. stavkom 10. Direktive 2012/34/EU.
- (21) Ako se test ekonomske ravnoteže provodi u pogledu nove usluge međunarodnog prijevoza putnika, ne dovodeći u pitanje načelo neovisnosti regulatornih tijela u donošenju odluka iz članka 55. stavka 1. Direktive 2012/34/EU, predmetna regulatorna tijela trebala bi razmjenjivati informacije i surađivati kako bi pronašla prihvatljivo rješenje tog pitanja.
- (22) Regulatorna tijela trebala bi razmjenjivati najbolje prakse u primjeni testa ekonomske ravnoteže s ciljem prilagodbe njihove metodologije tijekom vremena i razvoja dosljedne metodologije u svim državama članicama, koja može biti obuhvaćena člankom 57. stavkom 8. Direktive 2012/34/EU.
- (23) Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 869/2014 (¹) utvrđuju se kriteriji i postupci za primjenu testa glavne svrhe i testa ekonomske ravnoteže u pogledu novih usluga međunarodnog željezničkog prijevoza putnika. Međutim, otvaranjem tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika, test glavne svrhe postao je suvišan te bi se isti kriteriji i postupci trebali primjenjivati na sve nove usluge željezničkog prijevoza putnika, bez obzira na to jesu li domaće ili međunarodne. Provedbenu uredbu (EU) br. 869/2014 stoga bi trebalo staviti izvan snage.
- (24) Budući da se članak 10. i članak 11. stavak 1. Direktive 2012/34 primjenjuju od 1. siječnja 2019., ali se ne primjenjuju na željeznički prijevoz koji se počinje obavljati prije 12. prosinca 2020., potrebno je nastaviti primjenjivati Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 869/2014 nakon 1. siječnja 2019., ali samo za nove usluge željezničkog prijevoza putnika koje bi trebale započeti prije 12. prosinca 2020. Primjena Provedbene uredbe (EU) br. 869/2014 trebala bi biti uvjetovana podnošenjem obavijesti podnositelja zahtjeva u roku koji omogućuje razumno vrijeme za dovršenje postupka izdavanja odobrenja i postupka izrade rasporeda kako bi se te usluge mogle početi pružati prije 12. prosinca 2020.
- (25) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog člankom 62. stavkom 1. Direktive 2012/34/EU,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju pojedinosti postupka i kriterija koje treba slijediti pri određivanju je li ekonomska ravnoteža ugovora o javnim uslugama željezničkog prijevoza ugrožena novom uslugom željezničkog prijevoza putnika.

Članak 2.

Područje primjene

Ova se Uredba primjenjuje na situacije u kojima je neka država članica odlučila ograničiti pravo pristupa iz članka 10. stavka 2. Direktive 2012/34/EU za nove usluge željezničkog prijevoza putnika između određenog polazišta i određenog odredišta ako jedan ili više ugovora o javnim uslugama obuhvaća isti pravac ili alternativni pravac, kako je predviđeno u članku 11. stavku 1. te direktive.

(¹) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 869/2014 od 11. kolovoza 2014. o novim uslugama željezničkog prijevoza putnika (SL L 239, 12.8.2014., str. 1.).

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe, primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „nova usluga željezničkog prijevoza putnika” znači željeznički prijevoz putnika koji se planira obavljati prema redovitom voznom redu, koji je u potpunosti nov ili koji podrazumijeva znatne izmjene postojećeg željezničkog prijevoza putnika, posebno u smislu povećane učestalosti prijevoza ili povećanog broja zaustavljanja, a koji nije predviđen ugovorom o javnim uslugama;
- (2) „test ekonomskog ravnoteže” znači postupak procjene, opisan u članku 11. stavcima od 1. do 4. i članku 11.a Direktive 2012/34/EU i detaljnije opisan u članku 10., koji provodi regulatorno tijelo na zahtjev jednog od subjekata iz članka 11. stavka 2. Direktive 2012/34/EU kako bi se utvrdilo bi li predložena nova usluga željezničkog prijevoza putnika ugrozila ekonomsku ravnotežu ugovora o javnim uslugama;
- (3) „ugovor o javnim uslugama” znači ugovor o javnim uslugama kako je definiran u članku 2. točki i. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 koja se odnosi na željeznički prijevoz;
- (4) „nadležno tijelo” znači nadležno tijelo kako je definirano člankom 2. točkom (b) Uredbe (EZ) br. 1370/2007;
- (5) „neto finansijski učinak” znači učinak nove usluge željezničkog prijevoza putnika na neto saldo troškova i prihoda koji proizlazi iz ispunjavanja obveza obavljanja javne usluge propisanih u ugovoru o javnim uslugama, koji uključuje razumnu dobit;
- (6) „isključivo pravo” znači pravo kako je definirano člankom 2. točkom (f) Uredbe (EZ) br. 1370/2007.

Članak 4.

Obavijest o planiranoj novoj usluzi željezničkog prijevoza putnika

1. Podnositelj zahtjeva obavješćuje upravitelje infrastrukture i regulatorna tijela na koje se to odnosi o namjeri obavljanja nove usluge željezničkog prijevoza putnika u skladu s rokom utvrđenim u članku 38. stavku 4. Direktive 2012/34/EU.

2. Regulatorna tijela sastavljaju standardni obrazac za obavješćivanje koji podnositelj zahtjeva treba ispuniti i podnijeti te ga objavljaju na svojim internetskim stranicama, a taj obrazac mora sadržavati sljedeće informacije:

- (a) ime, adresu, pravni oblik, registracijski broj podnositelja zahtjeva (prema potrebi);
- (b) kontaktne informacije osobe odgovorne za upite;
- (c) podatke o dozvoli i potvrdi o sigurnosti podnositelja zahtjeva ili izjavu o fazi postupka za njihovo izdavanje;
- (d) detaljne podatke o pravcu koji sadrže lokaciju polazišnog i odredišnog kolodvora, kao i usputnih zaustavljanja;
- (e) planirani datum početka rada predložene nove usluge željezničkog prijevoza putnika;
- (f) okvirni vremenski raspored, učestalost i kapacitet predložene nove usluge željezničkog prijevoza putnika, uključujući predložena vremena polaska, vremena dolaska i presjedanja, kao i svako odstupanje od učestalosti ili zaustavljanja u odnosu na standardni vozni red, za svaki smjer;
- (g) okvirne informacije o željezničkim vozilima koje podnositelj zahtjeva planira upotrebljavati.

3. Informacije o planiranom radu nove usluge željezničkog prijevoza putnika obuhvaćaju barem prve tri godine rada i, koliko to bude moguće, prvih pet godina rada. Regulatorno tijelo međutim može pristati na kraće razdoblje.

4. Regulatorno tijelo na svojoj internetskoj stranici objavljuje standardni obrazac za obavješćivanje koji je dostavio podnositelj zahtjeva i bez nepotrebног odgađanja, a najkasnije u roku od 10 dana od primitka potpunog obrasca obavijesti, obavješćuje sljedeće:

- (a) svako nadležno tijelo koje je dodijelilo ugovor o javnim uslugama za obavljanje usluga željezničkog prijevoza putnika na tom pravcu ili alternativnom pravcu u smislu Direktive 2012/34/EU;
- (b) svako drugo zainteresirano nadležno tijelo koje ima pravo ograničiti pravo pristupa na temelju članka 11. Direktive 2012/34/EU;
- (c) sve željezničke prijevoznike koji pružaju usluge prijevoza na temelju ugovora o javnim uslugama na pravcu nove usluge željezničkog prijevoza putnika ili alternativnom pravcu.

5. Podnositelj zahtjeva regulatornom tijelu i upraviteljima infrastrukture šalje u elektroničkom obliku sve informacije unesene u standardni obrazac za obavljanje i sve popratne dokumente. Međutim, u propisno opravdanim slučajevima regulatorno tijelo može prihvati da se dokumenti dostavljaju u papirnatom obliku.

6. Ako je obavijest nepotpuna, regulatorno tijelo obavlja podnositelja zahtjeva da se nepotpuni zahtjevi neće razmatrati i podnositelju zahtjeva daje mogućnost da podnese svoj zahtjev u razumnom roku koji ne premašuje deset radnih dana.

Članak 5.

Postupak za test ekonomске ravnoteže

1. Sve zahtjeve za test ekonomске ravnoteže regulatornom tijelu podnose subjekti iz članka 11. stavka 2. prvog podstavka Direktive 2012/34/EU u roku utvrđenom u toj odredbi.

2. U slučaju da se, u trenutku primjera obavijesti podnositelja zahtjeva iz članka 4., provodi konkurentno nadmetanje za ugovor o javnim uslugama koji obuhvaća isti pravac ili alternativni pravac te je rok za podnošenje ponuda nadležnom tijelu istekao, subjekti iz članka 11. stavka 2. Direktive 2012/34/EU mogu zatražiti test ekonomске ravnoteže u roku iz stavka 1. ovoga članka kad je riječ o budućem ugovoru o javnim uslugama.

Time se ne dovodi u pitanje primjena ove Uredbe na ugovor o javnim uslugama koji je u tijeku u trenutku obavijesti podnositelja zahtjeva.

3. Ako se u roku iz stavka 1. ne podnese zahtjev za test ekonomске ravnoteže, regulatorno tijelo o tome odmah obavlja podnositelja zahtjeva i upravitelja infrastrukture. Upravitelj infrastrukture obrađuje zahtjev za pristup u skladu s poglavljem IV. odjeljkom 3. Direktive 2012/34/EU.

Članak 6.

Ugovori o javnim uslugama s isključivim pravima

Ako je nadležno tijelo dodijelilo isključiva prava željezničkom prijevozniku koji obavlja ugovor o javnim uslugama u skladu s člankom 3. Uredbe (EZ) br. 1370/2007, postojanje takvih prava ne isključuje mogućnost dodjeljivanja pristupa podnositelju zahtjeva u svrhu obavljanja nove usluge željezničkog prijevoza putnika, pod uvjetom da pristup ne bi ugrozio ekonomsku ravnotežu ugovora o javnim uslugama.

Pri provođenju testa na temelju članka 10., regulatorno tijelo uzima u obzir vrijednost takvih isključivih prava.

Članak 7.

Zahtjevi u pogledu informacija za test ekonomске ravnoteže

1. Subjekt koji zahtjeva test ekonomске ravnoteže dostavlja sljedeće informacije:

- (a) ime, adresu, pravni oblik, registracijski broj (ako je primjenjivo) subjekta koji podnosi zahtjev;
- (b) kontaktne informacije osobe odgovorne za upite;
- (c) dokaze o opasnosti da ekonomski ravnoteža ugovora bude ugrožena novom uslugom željezničkog prijevoza putnika;
- (d) ako je subjekt koji podnosi zahtjev nadležno tijelo ili željeznički prijevoznik koji izvršava ugovor o javnim uslugama, primjerak ugovora o javnim uslugama.

2. Regulatorno tijelo može zatražiti sve potrebne informacije, uključujući, ovisno o slučaju:

- (a) od nadležnog tijela:
 - (1) relevantna predviđanja prometa, potražnje i prihoda, uključujući metodologiju predviđanja;
 - (2) prema potrebi, metodologiju i podatke upotrijebljene za izračun neto finansijskog učinka na temelju članka 6. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 i Priloga toj uredbi;

- (b) od željezničkog prijevoznika koji izvršava ugovor javnim uslugama:
- (1) preslik ugovora o javnim uslugama ako nije dostavljen u skladu sa stavkom 1. točkom (d);
 - (2) poslovni plan prijevoznika za pravac obuhvaćen ugovorom o javnim uslugama ili alternativni pravac;
 - (3) relevantna predviđanja prometa, potražnje i prihoda, uključujući metodologiju predviđanja;
 - (4) informacije o prihodima i profitnim maržama koje prijevoznik stekne na pravcu obuhvaćenom ugovorom o javnim uslugama ili alternativnom pravcu;
 - (5) vozni red njegovih usluga, uključujući vremena polaska, usputna zaustavljanja, vremena dolaska i presjedanja;
 - (6) procjenu elastičnosti usluga (npr. elastičnost cijena, elastičnost u pogledu osobina kvalitete usluga);
 - (7) troškove kapitala i operativne troškove za usluge pružene na temelju ugovora o javnim uslugama, kao i promjene u pogledu troškova i potražnje koje uzrokuje nova usluga željezničkog prijevoza putnika;
- (c) od podnositelja zahtjeva, informacije o njegovim planovima za obavljanje nove usluge željezničkog prijevoza putnika, uključujući:
- (1) poslovni plan;
 - (2) predviđanje putničkog prometa i prihoda, uključujući metodologiju predviđanja;
 - (3) strategije za određivanje cijena;
 - (4) organizaciju prodaje karata;
 - (5) specifikacije željezničkih vozila (npr. faktor popunjenošt, broj sjedala, konfiguracija vozila);
 - (6) marketinšku strategiju;
- (d) od upravitelja infrastrukture:
- (1) informacije povezane s relevantnim prugama ili njihovim dijelovima kako bi se osiguralo da se nova usluga željezničkog prijevoza putnika može pružati na toj infrastrukturi;
 - (2) informacije o mogućim učincima u pogledu izvedbe i otpornosti predložene nove usluge željezničkog prijevoza putnika;
 - (3) procjenu učinaka na korištenje kapaciteta;
 - (4) planove za razvoj infrastrukture u pogledu pravaca obuhvaćenih novom uslugom željezničkog prijevoza putnika, uključujući okvirno navođenje vremena kada će se ti planovi provoditi;
 - (5) informacije o relevantnim okvirnim sporazumima koji su sklopljeni ili koji su predmet rasprave, konkretno prijevoznikom koji izvršava ugovor o javnim uslugama.

Obvezama upravitelja infrastrukture navedenima u prvom podstavku točki (d) ovog stavka da dostavlja informacije ne dovode se u pitanje njegove obveze u skladu s postupkom dodjele infrastrukturnog kapaciteta iz poglavlja IV. odjeljka 3. Direktive 2012/34/EU.

3. Sve se informacije šalju regulatornom tijelu u elektroničkom obliku. Međutim, u propisno opravdanim slučajevima regulatorno tijelo može prihvati da se dokumenti dostavljaju u papirnatom obliku.

Članak 8.

Povjerljivost

1. Regulatorno tijelo ne otkriva poslovno osjetljive informacije primljene od strana u vezi s testom ekonomске ravnoteže.
2. Subjekt koji zahtijeva test ekonomске ravnoteže i podnositelj zahtjeva moraju obrazložiti svako predloženo neobjavljanje poslovno osjetljivih informacija u trenutku kada se informacije dostavljaju regulatornom tijelu. Konkretno, te informacije mogu uključivati tehničke ili finansijske informacije koje se odnose na znanje i iskustvo poduzetnika, poslovni plan, strukture troškova, marketinške strategije i strategije određivanja cijena, izvore opskrbe i tržišne udjele. Regulatorno tijelo redigira sve poslovno osjetljive informacije u svojoj odluci prije obavijesti o njoj i njezinoj objavi u skladu s člankom 11. stavkom 5. Informacije iz standardnog obrasca za obavješćivanje kako je naveden u članku 4. stavku 2. ne smatraju se poslovno osjetljivima.

3. Ako regulatorno tijelo utvrdi da razlozi za neobjavljivanje iz stavka 2. nisu prihvatljivi, ta se odluka priopćuje i obrazlaže u pisanom obliku strani koja je zatražila povjerljivost najkasnije dva tjedna prije donošenja odluke iz članka 11. stavka 1.

4. Odluka regulatornog tijela o povjerljivosti podliježe sudskoj kontroli u skladu s člankom 56. stavkom 10. Direktive 2012/34/EU. Regulatorno tijelo ne otkriva sporne informacije sve dok nacionalni sud ne doneše odluku o povjerljivosti.

Članak 9.

Postupak za test ekonomске ravnoteže

1. Regulatorno tijelo može zatražiti od subjekta koji traži test ekonomске ravnoteže da mu u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva dostavi sve dodatne informacije koje smatra potrebnima u skladu s člankom 7. stavkom 2. Subjekt koji podnosi zahtjev dostavlja te informacije u razumnom roku koji odredi regulatorno tijelo. Regulatorno tijelo može zatražiti dodatne informacije ako smatra da dodatne informacije nisu dovoljne.

2. U slučaju da šest tjedana prije konačnog datuma primitka zahtjeva za kapacitet utvrđenog u skladu s točkom 3. Priloga VII. Direktivi 2012/34/EU informacije koje je dostavio subjekt koji podnosi zahtjev i dalje nisu potpune, regulatorno tijelo provodi test na temelju dostupnih informacija. Međutim, ako regulatorno tijelo smatra da informacije nisu dovoljne za provođenje testa, ono odbacuje zahtjev.

3. U roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za test ekonomске ravnoteže regulatorno tijelo traži i od drugih strana iz članka 7. stavka 2. da mu dostave informacije koje su potrebne za provođenje testa u skladu s tom odredbom, u mjeri u kojoj ta strana razumno može dostaviti takve informacije. Ako su tako dostavljene informacije nepotpune, regulatorno tijelo može zatražiti dodatna pojašnjenja uz određivanje razumnih rokova.

4. U slučaju da šest tjedana prije konačnog datuma primitka zahtjeva za kapacitet utvrđenog u skladu s točkom 3. Priloga VII. Direktivi 2012/34/EU informacije koje je dostavio subjekt koji traži pristup i dalje nisu potpune, regulatorno tijelo provodi test na temelju dostupnih informacija. Međutim, ako regulatorno tijelo smatra da informacije koje je podnositelj zahtjeva dostavio nisu dovoljne za provođenje testa, ono donosi odluku kojom se pristup odbija.

5. U slučaju da prijevoznik koji izvršava ugovor o javnim uslugama nije subjekt koji podnosi zahtjev i da šest tjedana prije konačnog datuma primitka zahtjeva za kapacitet utvrđenog u skladu s točkom 3. Priloga VII. Direktivi 2012/34/EU informacije koje je dostavio taj prijevoznik i dalje nisu potpune, regulatorno tijelo provodi test na temelju dostupnih informacija. Međutim, ako regulatorno tijelo smatra da dostavljene informacije nisu dovoljne za provođenje testa, ono donosi odluku kojom se pristup dodjeljuje.

6. Regulatorno tijelo donosi odluku u roku od šest tjedana od primitka svih relevantnih informacija, a u svakom slučaju prije krajnjeg roka za primitak zahtjeva za kapacitet utvrđenog u skladu s točkom 3. Priloga VII. Direktivi 2012/34/EU. Regulatorno tijelo odmah obavješćuje upravitelja infrastrukture o svojoj odluci.

7. Ako se zahtjev za test ekonomске ravnoteže podnosi u skladu s člankom 5. stavkom 2. u vezi s ugovorom o javnim uslugama koji je u postupku provedbe konkurentnog nadmetanja, regulatorno tijelo može suspendirati razmatranje predloženog zahtjeva za novu uslužnu željezničkog prijevoza putnika na razdoblje od najviše 12 mjeseci od primitka obavijesti podnositelja zahtjeva o novoj usluzi željezničkog prijevoza putnika ili do zaključenja natječajnog postupka, ovisno o tome što nastupi prije.

Članak 10.

Sadržaj testa ekonomске ravnoteže i kriteriji za procjenu

1. Regulatorno tijelo procjenjuje bi li ekomska ravnoteža ugovora o javnim uslugama bila ugrožena predloženom novom uslugom željezničkog prijevoza putnika. Smatra se da je ekomska ravnoteža ugrožena ako bi nova usluga željezničkog prijevoza putnika imala znatan negativan učinak na barem jedan od sljedećih elemenata:

- (a) profitabilnost usluga koje željeznički prijevoznik obavlja na temelju ugovora o javnim uslugama;
- (b) neto trošak za nadležno tijelo koje je dodijelilo ugovor o javnim uslugama.

2. Analiza se odnosi na ugovor o javnim uslugama u cjelini, a ne na pojedinačne usluge koje se na temelju ugovora pružaju, tijekom cijelog trajanja ugovora. Unaprijed određeni pragovi ili specifični kriteriji smiju se primjenjivati, ali ne strogo ili izdvojeno od ostalih kriterija.

3. Regulatorno tijelo procjenjuje neto finansijski učinak nove usluge željezničkog prijevoza putnika na ugovor o javnim uslugama. Analiza troškova i prihoda ostvarenih pri pružanju usluga koje su obuhvaćene ugovorom o javnim uslugama nakon ulaska na tržište nove usluge željezničkog prijevoza putnika uključuje sljedeće elemente:

- (a) promjenu u pogledu nastalih troškova i prihoda koje je ostvario željeznički prijevoznik koji izvršava ugovor o javnim uslugama (uključujući, prema potrebi, sve uštede na troškovima, primjerice one koje proizlaze iz izostanka zamjene željezničkih vozila koja su dosegnula kraj uporabnog vijeka ili osoblja čiji ugovor završava);
- (b) finansijske učinke u mreži obuhvaćenoj ugovorom o javnim uslugama nastale zbog predložene nove usluge željezničkog prijevoza putnika (npr. dovođenje putnika koji bi mogli biti zainteresirani za presjedanje koje uključuje regionalnu uslugu obuhvaćenu ugovorom o javnim uslugama);
- (c) moguće konkurentne odgovore željezničkog prijevoznika koji izvršava ugovor o javnim uslugama;
- (d) učinak na relevantna ulaganja željezničkih prijevoznika ili nadležnih tijela, na primjer u željeznička vozila;
- (e) vrijednost svih postojećih isključivih prava.

4. Regulatorno tijelo procjenjuje važnost učinka, posebno uzimajući u obzir važeće ugovorne aranžmane između nadležnog tijela i željezničkog prijevoznika koji pruža javne usluge, uključujući, prema potrebi, visinu naknade koja je određena u skladu s Prilogom Uredbi (EZ) br. 1370/2007 ili je rezultat konkurentne dodjele te sve mehanizme podjele rizika, poput rizika povezanih s prometom i prihodima.

5. Uz to, regulatorno tijelo ocjenjuje:

- (a) neto koristi za korisnike koji proizlaze iz nove usluge željezničkog prijevoza putnika u kratkom i srednjem roku;
- (b) učinak nove usluge željezničkog prijevoza putnika na izvedbu i kvalitetu željezničkih usluga;
- (c) učinak nove usluge željezničkog prijevoza putnika na planiranje voznog reda za željezničke usluge.

6. Ako regulatorno tijelo razmatra više zahtjeva za pristup, ono može donositi različite odluke o primljenim zahtjevima na temelju analize njihovih učinaka na ekonomsku ravnotežu ugovora o javnim uslugama, konkurentnih učinaka, neto koristi za korisnike i mrežnih učinaka te njihovih kumulativnih učinaka na ekonomsku ravnotežu ugovora o javnim uslugama.

7. Procjenom provedenom u skladu s ovim člankom ne dovodi se u pitanje obveza regulatornog tijela da izvješćuje državna tijela o pitanjima državnih potpora u skladu s člankom 56. stavkom 12. drugim podstavkom Direktive 2012/34/EU.

Članak 11.

Rezultat testa ekonomske ravnoteže

1. Na temelju testa ekonomske ravnoteže provenjenog u skladu s člancima 9. i 10. regulatorno tijelo donosi odluku predviđenu člankom 11. stavkom 2. Direktive 2012/34/EU, a na temelju te odluke pristup željezničkoj infrastrukturi se dodjeljuje, mijenja, dodjeljuje samo pod određenim uvjetima ili odbija.

2. Ako bi ekonomska ravnoteža ugovora o javnim uslugama bila ugrožena novom uslugom željezničkog prijevoza putnika:

- (a) regulatorno tijelo prema potrebi navodi moguće promjene u toj novoj usluzi željezničkog prijevoza putnika, kao što su izmjene frekvencija, trasa, usputnih zaustavljanja ili rasporeda, kojima bi se osiguralo da su ispunjeni uvjeti za dodjelu prava pristupa predviđeni u članku 10. stavku 2. Direktive 2012/34/EU; i/ili
- (b) regulatorno tijelo može izdati preporuke nadležnim tijelima, prema potrebi s obzirom na neto koristi za korisnike iz članka 10. stavka 5. točke (a) ove Uredbe, o drugim promjenama koje nisu povezane s novom uslugom prijevoza putnika, čime bi se osiguralo da su uvjeti za dodjelu prava pristupa ispunjeni.

3. Ako se zahtjev za pristup odnosi na pružanje nove usluge kako je definirana člankom 3. stavkom 36. Direktive 2012/34/EU, u skladu s postupkom i analizom utvrđenima u ovoj Uredbi, regulatorno tijelo djeluje u skladu s člankom 11.a Direktive 2012/34/EU.

4. U okolnostima opisanim u članku 5. stavku 2. drugom podstavku, ako se testom ekomske ravnoteže postojećeg ugovora o javnim uslugama dokaže da se pristup može dodijeliti, on mora biti vremenski ograničen dok se ne dobiju rezultati testa ekomske ravnoteže koji se provodi u skladu s člankom 5. stavkom 2. prvim stavkom i člankom 9. stavkom 7.

5. Regulatorno tijelo obavljače subjekte navedene u članku 11. stavku 3. Direktive 2012/34/EU o verziji svoje odluke koja nije povjerljiva i objavljuje je na svojoj internetskoj stranici.

Članak 12.

Suradnja među regulatornim tijelima nadležima za predloženu novu uslugu međunarodnog prijevoza putnika

1. Nakon što regulatorno tijelo od podnositelja zahtjeva primi obavijest o njegovoj namjeri da započne pružati novu uslugu međunarodnog prijevoza putnika, ono obavljače ostala regulatorna tijela nadležna za pravac predložene nove usluge. Dotična regulatorna tijela provjeravaju primljene informacije i međusobno se obavješćuju o svim nedosljednostima.

2. Nakon primitka zahtjeva od subjekata iz članka 11. stavka 2. Direktive 2012/34/EU za test ekomske ravnoteže, regulatorno tijelo o tome obavljače druga nadležna regulatorna tijela.

3. Regulatorna tijela međusobno se obavješćuju o rezultatima testova ekomske ravnoteže kako bi drugim regulatornim tijelima omogućila da dostave svoje primjedbe o rezultatima tih testova prije njihova završetka. Surađuju kako bi pronašla rješenje u skladu s člankom 57. Direktive 2012/34/EU.

4. Tijekom svake razmjene informacija povezanih s testovima, regulatorna tijela moraju poštovati povjerljivost poslovno osjetljivih informacija koje prime od strana uključenih u testove. Ona te informacije smiju upotrebljavati samo u tom predmetu.

Članak 13.

Pristojbe

Država članica ili regulatorno tijelo može odlučiti da subjekt koji traži test plaća pristojbu za test ekomske ravnoteže.

Članak 14.

Metodologija

1. Metodologija koju regulatorno tijelo primjenjuje za provedbu ispitivanja mora biti jasna, transparentna, nediskriminirajuća te mora biti objavljena na internetskoj stranici tog regulatornog tijela.

2. Regulatorna tijela razmjenjuju iskustva i najbolje prakse u primjeni metodologija u kontekstu mreže utvrđene člankom 57. stavkom 1. Direktive 2012/34/EU.

Članak 15.

Stavljanje izvan snage

Provedbena uredba (EU) br. 869/2014 stavlja se izvan snage s učinkom od 12. prosinca 2020. Primjenjuje se na obavijesti podnositelja zahtjeva primljene nakon 1. siječnja 2019. samo ako su te obavijesti dostavljene dovoljno unaprijed kako bi nove usluge željezničkog prijevoza putnika mogle početi prije 12. prosinca 2020.

Članak 16.**Stupanje na snagu i primjena**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2019. godine, na vrijeme za vozni red koji počinje 12. prosinca 2020.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. studenoga 2018.

Za Komisiju

Predsjednik

Jean-Claude JUNCKER
